

Молодий комунар

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рів видання XII
№ 107 (1431).

ВІВТОРОК, 7 вересня 1971 року

Ціна 2 коп.

ВИМПЕЛ — У БОРИСА СМЕТАНІ

Скосивши 270 гектарів зернових та намолотивши 10172 центнери хліба, механізатор з колгоспу імені ХХІЗ'їзду КПРС Бобринецького району **БОРИС СМЕТАН** став переможцем змагання серед комбайнерів на приз обласної газети «Молодий комунар». «Кращому молодому женцю Кіровоградщини».

Борису Сметані редакція вручила перехідний вимпел, на якому вишите прізвище переможця, грамоту і цінний іменний подарунок.

Одержуючи нагороди, комбайнер запевнив, що далі він житиме так, як живував у першому році дев'ятої п'ятирічки.

Грамоту і цінний подарунок редакція газети вручила і другому комбайнеру з цього ж колгоспу Григорію Назаренку, який намолотив 9993 центнери зерна.

У ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

Директивами ХХІІІ з'їзду КПРС одне з важливих завдань передбачено протягом дев'ятої п'ятирічки завершити будівництво комплексу підприємств по виробництву тракторів «Т-150».

Під керівництвом партійних організацій комітети комсомолу здійснюють шефство над спорудженням об'єктів цього комплексу. Для дальшої активізації шефської роботи ЦК ЛКСМУ розробив ряд заходів. Зокрема, до кінця року на Харківський тракторний завод за комсомольськими путівками буде направлено 500 юнаків і дівчат, триста чоловік поповнять загін будівників Лозівського ковальсько-механічного заводу. На підприємствах-постачальниках, в проектних інститутах, які виконують завдання, пов'язані з випуском «Т-150» створюються комсомольські шта-

КОМСОМОЛЬСЬКУ УВАГУ — СТЕПОВОМУ БОГАТИРЮ

би. В жовтні—грудні республіканський та Харківський обласний штаби «Комсомольського прожектора» разом з молодіжними газетами проведуть рейд-перевірку використання резервів підвищення продуктивності праці на ударних об'єктах тракторного комплексу.

Підготовкою сталевих степових велетнів до виходу на поля повинні займатись всі молоді виробничники колективів підприємств і будов, на які покладено це відповідальне завдання. Перше слово тут належить робітникам. Вони повинні використати в інтересах

справи сторінки газети «Молодь України», яка створює на спорудженні комплексу по виробництву тракторів «Т-150» громадські кореспондентські пости.

Конкретним питанням активізації шефства комітети комсомолу буде присвячено нараду секретарів відповідних обкомів ЛКСМУ, секретарів комітетів комсомолу та начальників штабів будівельного комплексу, секретарів комітетів ЛКСМУ підприємств-постачальників, яка незабаром відбудеться на ХТЗ.

(РАТАУ).

ЗАГОТІВЛІ КОРМІВ — УДАРНІ ТЕМПИ

Для заготівлі кормів лишилось не так уже багато часу. Тому механізатори колгоспів і радгоспів докладають всіх зусиль, щоб якнайшвидше завершити цю роботу.

За даними ЦСУ СРСР, на 30 серпня сіяні і природні трави скошено в Україні на 60 мільйонів 444 тисяч гектарів. Заготовлено близько п'ятдесяти мільйонів тонн сіна. Це 72 проценти до плану.

Повним ходом іде заготівля соновитих кормів. Колгоспи і радгоспи прагнуть з максимальною ефективністю використовувати силосозбиральну техніку, автотранспорт. Темпи роботи майже сирізь вищі, ніж торі, Трудівники Підмосков'я,

наприклад, заготовили 1001 тисячу тонн соновитого корму — половину запланованої кількості, тоді як рік тому на фермах було лише 526 тисяч тонн. Проте в ряді областей — Іванівській, Ярославській та деяких інших готового силосу поки що нагромаджено менше, ніж було на цю дату в минулому сезоні.

Різно збільшилася заготівля сінажу. Його запасено 20 мільйонів 440 тисяч тонн — у п'ять з лишком разів більше, ніж на цей час у минулому році. Трава'ного борошна — дуже цінного вітамінного концентрату — вже приготовлено 1157 тисяч тонн проти 780 тисяч тонн, які були на цей час рік тому.

(ТАРС).

ВІД КОМІТЕТУ ПО ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЯХ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ІМЕНІ Т. Г. ШЕВЧЕНКА В ГАЛУЗІ ЛІТЕРАТУРИ, МИСТЕЦТВА І АРХІТЕКТУРИ ПРИ РАДІ МІНІСТРІВ УРСР

Комітет по Державних преміях Української РСР імені Т. Г. Шевченка в галузі літератури, мистецтва і архітектури при Раді Міністрів УРСР почав приймати роботи на здобуття премій 1972 року.

Державні премії Української РСР імені Т. Г. Шевченка присуджуються за високоякісні, високохудожні твори і роботи, що мають широке громадське значення.

Висунення творів і робіт на здобуття Державної премії Української РСР імені Т. Г. Шевченка проводиться за проханнями творчих спілок і товариств, Українською республіканською радою професійних спілок, ЦК ЛКСМ України, Академією наук УРСР та її інститутами, вищими навчальними закладами, міністерствами і відомствами УРСР, видавництвами, редакціями газет і журналів, а також зборами колективів підприємств, установ і організацій.

Роботи прийматимуться до 1 січня 1972 року.

На здобуття премій висуваються твори і роботи в галузі літератури, образотворчого мистецтва, театру, музики, кіно, вишуканої діяльності, архітектури, надруковані, публічно познані або виконані не пізніше 1 вересня 1971 року.

Комітет по Державних преміях Української РСР імені Т. Г. Шевченка звертається до широкої громадськості з проханням взяти активну участь у висуненні творів і робіт на здобуття премій 1972 року. Висунення творів повинно проходити в обстановці високої вимогливості до оцінки їх значення, об'єктивного і аргументованого обговорення кандидатур.

З пропозиціями про присудження премій, з відзнаками про твори, які висувуються, а також з усіма питаннями зв'язаними з оформленням матеріалів, слід звертатися на адресу: м. Київ-8, вул. Кірова 12/2, кімната 224. Комітет по Державних преміях Української РСР імені Т. Г. Шевченка в галузі літератури, мистецтва і архітектури при Раді Міністрів УРСР.

— У ВАГА, пусні — лунають одна за одною команди.

І високо в небо сілають ракети, за рухом яких спостерігають пар допитливих очей. Судді залічують у свої блокноти результати польоту кожної моделі.

З ранку до вечора того погожого літнього дня в районі Табуричанського озера, що поблизу Світловодська, відбувалися змагання кращих ракетомодельстів міста. Першість виступали команди піонерських таборів, будинкоуправлінь і дитячого сектору Палацу культури імені В. І. Леніна.

Спортсмени запуснали одно- і двоступінчасті ракети, виготовлені під керівництвом графіківів Світловодської станції юних техніків, серед яких Іван Максимович Шуньков, Вячеслав Олександрович Шопрін та інші ентузіасти своєї справи, які передають свій досвід допитливим дівчаткам та хлопцям.

У напруженій боротьбі перше місце завоювали ракетомодельсти піонерського табору «Дружба», друге — «Хвилі», третє — «Чайка».

В особистому заліку перше місце зайняв Олександр Мотчанов — капітан команди «Рибалка», що із рибальні імені Петровського, друге — Віталій Миниктєню, третє — Олександр Тищенко...

Пемало довелось попрацювати мешканцям піонерського табору «Дружба», перш ніж вони стали переможцями. Юні аматори протягом тривалого часу під керівництвом Івана Максимовича Шунькова наолегливі вдосконалювали свої конструкції. Нерідко в роботі траплялися промахи: то заряд слабкуватий і не виносить ракету на належну висоту, то парашут не розкривається. Але тоді на допомогу юним конструкторам приходили їх керівники. Він говорив: «Якщо хочеш добитися успіху, треба дерзати, мріяти, шукати. Без боротьби нічого не дасться».

Іван Максимович — людина, заночана у техніку. Шість років працює на станції юних техніків міста Світловодська. Він керує дитячою технічною творчістю, якою охоплено понад 350 чоловік, навчаючись в авто-судно-авіамоделному та інших гуртках.

Рів у рів його вихованці добираються хороших результатів на першості області. Про це свідчать численні грамоти Кіровоградського обласного відділу народної освіти та обкому ДТСААФ. В змаганнях на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна світловодські ракетомодельсти теж були першими, інші друге місце посіли їх радотелеграфісти.

Шуньков передав любов до техніки багатьом хлопцям і дівчаткам. І після закінчення навчання вони не розлучаються з улюбленою справою: керують гуртками на громадських засадах у школах, при домоуправліннях. Серед них — Валерій Шум-

ський, Віктор Жарнов та інші ентузіасти своєї справи.

Колишні вихованці Івана Максимовича Василь Лагно і Віктор Єфремово здобули перший розряд з авіамоделізму. Нині вони — студенти Світловодського філіалу Харківського інституту радіоелектроніки, працюють на заводі, проте не перестають захоплюватися моделюванням літанів, допомагають колишньому своєму учителю проводити змагання.

Приємно відзначити, що серед колишніх вихованців Івана Максимовича є офіцери Гадляської Армії, відмінники бойової і по-

КРАЦІ РАКЕТИ — З „РИБАЛКИ“

МОДЕЛІСТИ СТАЮТЬ ІНЖЕНЕРАМИ

літничій підготовці, які вчать і служать в армії за фахом, обраним в станції юних техніків. Серед них — лейтенант Станіслав Перпелян, який закінчив Харківське авіаційне училище, Сергій Чубаров і Віктор Трихін — студенти Харківського авіаційного інституту, колишній вихованець радіогуртка Анастолій Балацький теж навчається у Харківському інституті радіоелектроніки та багатьох інших...

Багато хороших, корисних справ на рахунок вихованців світловодської станції юних техніків. Це і діючі прилади, і моделі літаків, з якими відправлялись на республіканські змагання Сергій Лагно і Валерій Хатанзейський, і колективна радіостанція...

Хтозна, можливо, мина кілька років і нинішні вихованці станції юних техніків стануть конструкторами досі невідомих чудомашин, механізмів, прославлять свою рідну Батьківщину, яка створила всі умови для всебічного розвитку радянської людини.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
учитель Світловодської середньої школи робітничої молоді № 2.

Кілька днів тому ці юнаки поступили в Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 6. Вони будуть газоелектроварувальниками. Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

XXIV з'їзд КПРС підкреслив важливість роботи по формуванню у молоді комуністичного світогляду, виховання її на ідеях марксизму-ленінізму. Важлива роль у вирішенні цього завдання належить системі комсомольської політичної освіти.

Зараз в комсомольських організаціях йде підготовка до нового навчального року, ґрунтовно вирішується, як закріпити і розвинути успіхи в марксистсько-ленінському навчанні молоді, що зробити для усунення недоліків минулого року.

Як і в попередні роки, в комсомольських організаціях країни буде проводитись Всесоюзний ленінський захід. Тема його — «Рішення XXIV з'їзду КПРС — а життя!» Постанова бюро ЦК ВЛКСМ про проведення заходу опублікована в «Комсомольській правді» за 20 серпня. Основу заходу складуть ленінські праці, матеріали XXIV з'їзду КПРС. А почнеться навчальний рік Ленінським уроком «П'ятирічка — мені, я — п'ятиріччю». В період підготовки до уроку необхідно органі-

зувати факультети чи відділення комсомольських пропагандистів. Комітетам комсомолу необхідно проявити велику зацікавленість до формування складу їх слухачів із кращих активістів, молодих спеціалістів народного господарства, представників наукової і творчої інтелігенції.

Необхідно вирішити і таку проблему, як скорочення плинності комсомольських пропагандистів.

Не менш важливо забезпечити спеціалізацію пропагандистів за профілями гуртків і семінарів. Багато з них починають щорічно працювати за новою програмою. Зрозуміло, що подібна «універсалізація» знижує якість занять. При нинішньому рівні знань, складності теоретичних і практичних запитань одній людині важко, а часом майже неможливо якісно, на високому рівні вести навчання молоді з різних теоретичних курсів.

Зрозуміло, стійкі погляди формуються при активній діяльності самої людини. Молоду людину завжди більше зба-

РУБЕЖІ ДЛЯ КОЖНОГО

Рекомендації до нового навчального року в системі комсомольської політичної освіти

зувати консультації по матеріалах XXIV з'їзду КПРС, допомогти визначити форми участі кожного в русі новаторів і раціоналізаторів за дострокове виконання п'ятиріччя.

Безумовно, головною відмінною рисою нинішнього навчального року стане глибоке і послідовне вивчення документів і матеріалів XXIV з'їзду КПРС, в яких сформульовані оцінки і висновки нашої партії з усіх основних напрямів міжнародного, економічного, соціально-політичного життя радянського суспільства.

Особливо підкреслювалась на з'їзді необхідність економічної освіти широких мас трудящих. Молода людина повинна засвоїти основні економічні закони соціалізму, навчитися економічно обґрунтовувати свої соціалістичні зобов'язання, аналізувати динаміку росту продуктивності праці на своєму робочому місці, знаходити шляхи підвищення рентабельності і зниження собівартості продукції, підвищення її якості, виховувати в собі риси дбайливого господаря своєї країни, свого підприємства.

Як і раніше, в центрі уваги комсомольських організацій і пропагандистів залишається підвищення ефективності політичного навчання, підвищення ідейно-теоретичного рівня занять, виховання у молоді класового підходу до аналізу сучасності, непримиренності до буржуазної ідеології, до ворожих нашому суспільству поглядів і проявів.

В ході політичного навчання юнаки і дівчата повинні виробити в собі навички організаторської і пропагандистської роботи. Необхідно ширше практикувати доручення найбільш підготовленим слухачам виступати перед молоддю з лекціями, бесідами, політінформаціями, готувати різні масово-політичні заходи.

Досвідчені пропагандисти на початку навчального року складають індивідуальні і колективні плани участі слухачів у виробничому і суспільно-політичному житті колективів. Вони розраховані на весь навчальний рік, і таким чином не лише визначають для кожного слухача рубежі для ідейно-політичного росту.

Центральною фігурою в політичній освіті молоді, як відомо, є пропагандист. Від його знань, майстерності, переконаності залежить рівень знань. Він повинен бути справжнім політичним наставником молоді. Дякуючи повсякчасній турботі партійних комітетів значно поліпшилась складова пропагандистських кадрів. Із 200 тисяч пропагандистів системи комсомольської політосвіти 77 процентів складають комуністи і кандидати в члени КПРС. Майже 74 проценти пропагандистів мають вищу і незакінчену вищу освіту.

В республіках, краях і областях склалась продумана система підготовки пропагандистів — в семінарах, школах. Для них проводяться теоретичні, науково-практичні і методичні конференції. Зміцнили контакти з будинками політичної освіти.

З 1971/72 навчального року в більшості університетів марксизму-ленінізму від-

гачує не сам готовий для вивчення висновок, але великотрудний шлях до нього. А це потребує привиття навичок самостійної роботи з книжкою, з першоджерелами, виховання необхідності в активній участі в практичних справах, створення творчої атмосфери в гуртку, семінарі.

Нещодавно закінчився конкурс на кращі навчальні посібники для системи комсомольської політосвіти. Зараз «Молода гвардія» видає масовим тиражем навчальні посібники і книги з усіх програм початкових і середніх ланок сітки комсомольської освіти.

Більшість комітетів комсомолу уже зайнялись комплектуванням політгуртків і семінарів. При цьому необхідно враховувати загальноосвітній рівень і політичну підготовку кожної молоді людини, щоб політичне навчання логічно продовжувало для неї процес накопичення знань, розширення кругозору. Коли ця обставина не враховується, ускладнюється робота пропагандистів, знижується ефективність навчання. Слід також ширше залучати до політосвіти неспілкувану молоддь. Підсумки комплектування політгуртків і семінарів необхідно затверджувати на комсомольських зборах, засіданнях комітетів ВЛКСМ.

Структура комсомольської політосвіти, як і раніше, буде складатись із трьох ланок. В початковій ланці для тих, хто не має середньої освіти, рекомендується гуртки: «Біографія Володимира Ілліча Леніна», «Наш Ленінський комсомол», «Основи політичних знань». В середній ланці будуть навчатись ті, хто має середню освіту — в гуртках «Бесіди про партію», «Основи комуністичної моралі», «Основи соціалістичної економіки» (причому для молоді села цей гурток буде працювати за спеціальною програмою). Для молоді інтелігенції пропонуються теоретичні семінари з актуальних проблем марксизму-леніністської теорії.

Необхідно удосконалювати і форми широкої пропаганди політичних знань серед молоді. Доцільно створювати на базі вищих і середніх навчальних закладів, культосвітніх організацій молодіжні лекторії з питань внутрішньої і зовнішньої політики нашої держави, історії КПРС і ВЛКСМ, міжнародного молодіжного руху, проблем моралі, права, етики і естетики.

Приклад в оволодінні політичними знаннями повинні показувати комсомольські працівники, активісти. Навчання у вечірніх університетах марксизму-ленінізму, систематична робота над творами класиків марксизму-ленінізму, регулярні виступи з політичними доповідями і лекціями перед молодіжною аудиторією, — це прямий обов'язок правофлангових Спілки.

Наступний навчальний рік повинен стати новою якісною сходинкою в політичній освіті молоді, у формуванні в неї марксистсько-ленінського світогляду.

А. ЯКОВЛЄВ,
зав. сектором відділу пропаганди і агітації ЦК ВЛКСМ,

Комсомольський
телетайп

МІЛЬЙОНЕРИ

Дніпродзержинськ (РАТАУ). Дві тисячі молодих металургів змагаються за створення комсомольського фонду економії на Дніпровському заводі імені Дзержинського. На підприємстві налагоджено щоденний оперативний облік. Комітет комсомолу заводу повідомив, що цей фонд досяг трьох мільйонів карбованців. 25 молодим металургам, які особливо відзначились у змаганні, присвоєно почесні звання «Кращий робітник своєї професії».

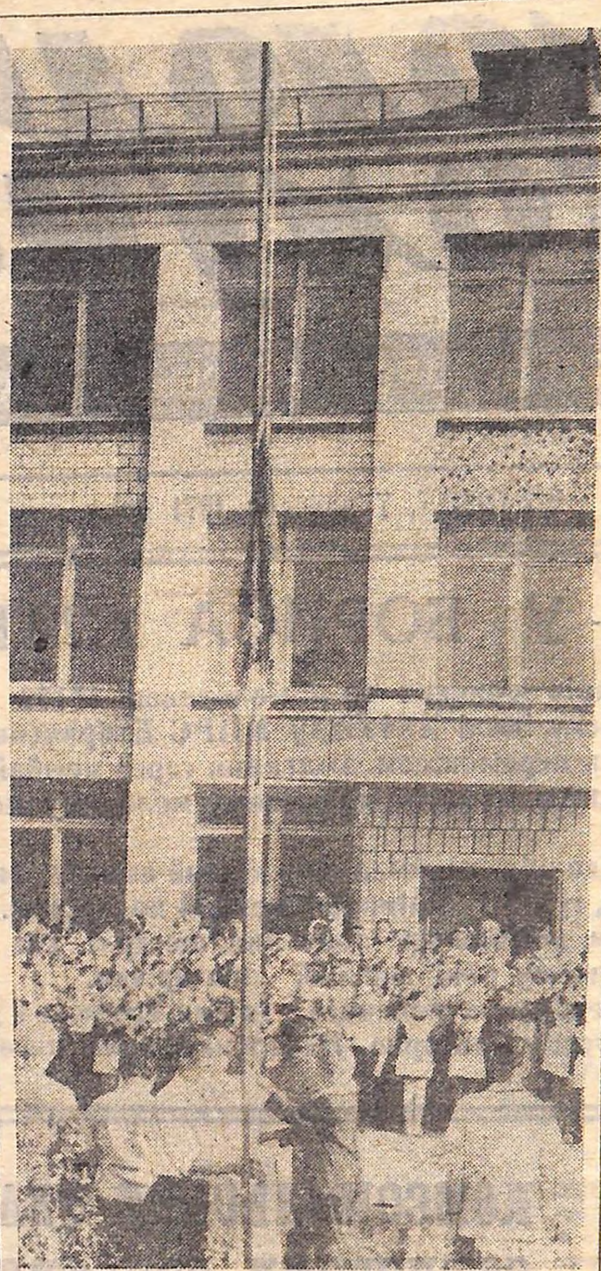
У новопрокатному цеху комсомольсько-молодіжна бригада групкомсорга Людмили Котової випускає метал з мінусовими допусками по товщині. На цьому молоді прокатники з початку року зекономили 630 тонн металу.

НА ПІДВИЩЕНІЙ ШВИДКОСТІ

Велику партію нових зернових сіялок «СЗ-3,6» відправили колгоспам і радгоспам машинобудівники заводу «Червона зірка». Їх продуктивність значно вища, ніж у сіялок «СУК-24А», які випускаються нині серійно. Нові сіялки можуть працювати на підвищеній швидкості і одночасно з насінням вносити в ґрунт мінеральні добрива. Створено різні модифікації «СЗ-3,6» — для сівби льону, рису, трав і ряду інших культур. В другому півріччі міроградці дадуть 3300 таких машин.

У нинішній п'ятирічці випуск сільськогосподарської техніки на Україні намічено збільшити в 1,7—2 рази.

м. Кіровоград.

Перший день нового навчального року у Радомській СШ Новоукраїнського району. Фото В. Лебедика.

«Не видно його в міністерських приймальнях і в департаментських кабінетах, бо сам він — директор наукового лісівництва і професор «доброго лісового господарства». Аудиторія його — вся Росія лісова.

Російський ліс забрав у себе цілком Дмитра Кравчинського, і в глибині російського лісу віднайшов він своє щастя.

Кравчинський залишився звичайним лісником. І від цього він ще помітніший, бо він — Великий Лісник!»

Так відгукувався про свого побратима по спеціальності лісник С. В. Конрадов з Костромської губернії. А ще Дмитра Михайловича називали «батьком російського лісу і професором». А професором, на жаль, він так і не став. Постійні переслідування, дізнання утиски, які доводили йому переносити, як молодшому брату відомого народолюбця Степняка-Кравчинського, зводили нанівець особисті плани.

Та розповімо про все детальніше. Батьківщина Дмитра Михайловича — с. Абразівка (Ново-Стародуб) нинішнього Петрівського району. Час народження — 23 листопада 1857 року.

Батько його, Михайло Тадейович, був військовим лікарем спочатку в військових поселеннях, потім — київського гусарського полку, помер 1865 року в м. Слов'янську. Мав вищу медичну освіту, здобуваючи її в Петербурзькій військово-медичній академії. За національністю — білорус.

Мати, Любов Яківна, добре володіла французькою, була начитаною.

Життя військового лікаря — завжди в дорозі. З дев'ятимісячного віку

Д. Кравчинський з батьком і полком подорожував по півдню Росії: в Олександрію, Єлисаветград, Умань, Чугуїв, Слоблянськ. Після смерті батька сім'я жила в Харкові. Дмитро в 11 років вступив до полтавської військової гімназії, в 1874 році закінчив кадетський корпус і вступив до Лісового інституту в Петербурзі (за рік до цього з інституту пішов брат Сергій, старший за Дмитра на 7 років).

Близьке закінчивши інститут, Дмитро Михайлович залишається в ньому асистентом по кафе-

ництво на основі типів насаджень.

Перу лісівника практика належить близько 50 наукових праць, 14 з яких видано окремими книгами. Це — «Про господарство у лісах» (1883), «З галузі наукового лісівництва» (1916), «Про лісові пожежі» (1911), «Про типи лісонасаджень в їх господарському значенні» (1909) та ін. Кравчинський — автор праці «Основи лісогосподарського рослиннознавства. Лісорозведення». (1881).

Наш земляк розробив оригінальний метод по-

З НАШОГО КРАЮ

БРАТ СТЕПНЯКА

рі лісової таксації очолюваний професором О. Ф. Рудзьким.

1876 рік започаткував першу наукову працю — «Питання про вплив лісу на клімат». Навчання за кордоном: Тарандтська академія, Чехія, Вейсбаєрське лісне училище, Гіссен, Баварія, Східна Прусія.

Протягом двох років Кравчинський писав «Лісоповернення», працюючи лісником 2-го Шиповського лісництва у Воронезькій губернії, звідки переходить до Лісного — викладачем лісівництва і ботаніки. Тут, під Петербургом, протягом 35 років займався Дмитро Михайлович науково-практичною діяльністю — керував роботами студентів Лісового інституту. В 1896—1897 рр. разом з учнями Лісницької школи влаштував учбову дачу площею 26 тисяч десятин. Це було перше в Росії лісобудів-

ступових рубок у хвойно-листяних лісах з метою відновлення ялиників, авія поняття господарських типів насаджень і одним з перших здійснив лісобудівництво з врахуванням цих категорій.

Будучи братом визначного революціонера, Дмитро Михайлович теж здійснював революцію, турбуючись про зелену Росію, яка палахкотіла б кипучим полум'ям вічної весни. Принагідно відзначити, що Д. М. Кравчинський був знайомий з Б. Д. Зайцевим, кому належить наукова розвідка «Вплив рельєфу на склад і ріст насаджень Гавроково-Моренцовської дачі Новогеорґієвського лісництва Херсонської губернії» і жваво цікавився питаннями лісорозведення в своєму, Олександрійському, повіті.

В. ЧАБАНЕНКО,
краєзнавець,
м. Кіровоград.

«ВАША ЛЕГЕНДА— НАША СВЯТИНЯ»

● В СВІТЛОВИДСЬКУ
ЗАКІНЧИВСЯ ЗЛІТ УЧАС-
НИКІВ МОЛОДІ ПО
МІСЦЯХ СЛАВИ БАТЬКІВ

Іх — 150. Це юнати та дівчата з усіх комсомольських організацій, представники молодіжних колективів підприємств Світловодська, колгоспів району, які взяли участь в поході по місцях революційної, бойової та трудової слави радянського народу, присвяченого 50-річчю створення СРСР. Вони зібралися до піонерського табору «Дружба» на перший зліт учасників походу. Після здачі рапортів місцевому комітету комсомолу молоді робітники, хлібороби зібралися на березі Дніпра. Звідси колонами вони пройшли до центральної площі міста. Біля пам'ятника Іллічу, секретар міському комсомолу В. Петровач зачитав рапорт комсомольців та молоді району про участь у всесоюзному поході по місцях слави батьків. Після урочистого відкриття зльоту колона знову рушила містом. Попереду 8 мотоциклістів, які нещодавно здійснили мотопробіг по містах-героях. Пропоросці зупинилися на околиці Світловодська, де височить обеліск воїнам, що героїчно загинули, визволяючи наш край від німецько-фашистських загарбників. Тут урочисто прозвучала клятва учасників походу на вірність партії і народу.

Наступного дня учасники зльоту вирушили на будинок міста. 150 молодих ентузіастів працювали на будівництві спортивного комплексу, упорядковували стадіон. Потім в Палаці культури імені Жовтня відбувся тематичний вечір «Пам'ятай тих, хто легендою овіяний». В ньому взяли участь воїни-ветерани, старі більшовики, кращі виробничники міста і 150 учасників зльоту.

Третій день — зйомково-спортивні змагання. На зльоті були присутні другі секретарі райкомів комсомолу Кіровоградщини, які приїхали сюди, щоб перевірити досвід світловодців і провести в себе на місцях подібні зльоти.

М. ВІНЦЕВИЙ.

(Докладний звіт про зліт читайте в наступному номері).

На знімку: полковник у відставці В. М. Колосов розмовляє з комсомольцями Світловодської школи-інтернату № 1.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

РЕДУТ

● До річниці
Бородінської битви

На саїтанні 7 вересня 1812 року над Бородінським полем, розірвавши вранішню тишу, пролунав одиниць гарматний постріл. І зразу ж загриміли батареї по всьому фронту. Туман ще стелився над річкою Колоч, коли французи атакували російські полки. 260 тисяч сторіч почали знищувати на своєму шляху все живе. Так розпочалася знаменита Бородінська битва. Епіцентром битви стала курганна висота. На ній таємно в ніч перед битвою за круговим бруствером, висотою більше 2 метрів і широким ровом такої ж глибини була астановлена батарея із 18 важких гармат. Перед висотою були викопані глибокі воячі ями і замасковані зверху травою й гілками дерева.

Названо кургану розмістився легендарний сьомий піхотний корпус генерала М. М. Рєвського, а тому батарею називали «батареєю Рєвського».

Під цією назвою вона навічно увійшла в історію як символ немеркнучої слави Росії в Бородінській битві. Кутузов знав Миколу Ізмаїла, високо цінував його хоробрість й блискучі військові здібності воєначальника і тільки його корпусу довірили обороняти курганну висоту. Це польове земляне укріплення для кругової оборони, або як його звали тоді «редут», стало головною опорною позицією російських військ на Бородінському полі, ареною найбільш жорсто-

кої і кровопролитної бойні між двома арміями. Перша атака на курган захлинулася. Нападаючи, потративши під прицільний вогонь важких гармат, понесли великі втрати і відступилися.

Після довгого артилерійського вогню загарбники знову пішли на штурм. Колона за колоною йшла з фронту на приступ піхоти, а з боків атакувала кавалерія. На бруствері закипіла рукопашна боротьба. «Братці! Батарея — Росія, відстоїть її грудьми!» — кричав солдат командир корпусу Рєвський. І вони продовжували вести вогонь і багнетами відбавляти наїсних противників. Гинуло піхотне прикриття батареї, а з ним і гармати. Лише генерал Рєвський серед цього кромешного пекла залишався неушкодженим, спокійно віддавав накази і продовжував керувати боєм. Воячі ями і ріа кургану були заповнені пораненими і вбитими, а французи все лізли і лізли.

Нарешті, вони увірвалися на висоту. Нависла небезпека прориву центру російської оборони.

На захист батареї Рєвського поспішали сусідні полки, і з новою силою закипіла рукопашний бій. Французи, що авірвалися на батарею були оточені і знищені, решта наступаючих кинулась тікати.

З кургану знову загрозилася російська артилерія. Минула шоста година битви. Наполеон вів у неї свої головні

сили, а перемоги все не було. У французького імператора залишалася остання надія — захопити батарею Рєвського і розсіяти російську армію навпіл. Він зрозумів, що до тих пір, поки курганна висота з її редутами і гарматами не буде здобута, перемога над російськими неможлива.

В двох попередніх атаках на батарею Рєвського уже полигли відбірні полки французької армії, і солдати назвали батарею «редутом смерті».

Наполеон не хотів миритися з невдачею. Підтягнувши до кургану триста гармат і 35 тисяч солдатів, третє розпочав атаку івердині. Але в цей час російська кіннота з наказу Кутузова несподівано атакувала лівий фланг противника і майже на дві години затримала рішучу атаку французів на батарею Рєвського.

Останню атаку курганної висоти розпочав корпус Колленкура — одного з найкращих французьких генералів. Кірасири обсадили батарею стороною і блискавично кинулися на неї з тилу. А в цей час з фронту засипали ядрами батарею штурмувала французька піхота. Майже всі гармати були підбиті, укріплення зрівнялися з землею, а захисники кургану вперто продовжували відбивати атаки.

Хоробро билися гармати і піхотинці. І майже всі загинули там, де захищалися. Не зміг пережити загибелі 24 дивізії її командир Лікачов і поранений пішов на багнеті французів.

Колленкур захопив курганну висоту і загинув на ній. В цій атаці полягло стільки кірасирів, що «редут смерті» назвали також «могилою французької кавалерії». Наполеон ще передбачав продовжувати атаки але, віддавши батарею Рєвського, наказав відвести війська з поля битви. Історики свідчать, що 73 процентів усіх втрат французів понесли в атаках на Семеновський флеш і батарею Рєвського. Страшний був, як писали очевидці, вигляд запаленого обличчя імператора, коли він повертав свої війська з поля, на якому за 12 годин битви, не одержавши перемоги, втратив убитими 58 тисяч солдатів і 47 генералів.

Дорого дісталася перемога в Бородінській битві і російській армії,

яна втратила у ній 44 тисячі солдатів і 23 генерали. Але вона усюму світу довела, на які жертаи здатний російський солдат ради захисту Батьківщини.

Серед імен видатних російських полководців, які врили себе неовмирущою славою в битві, ореналом звитяги оточене ім'я генерала М. М. Рєвського. Назві спийни на похвалу Наполеон, пишучи свої мемуари на острові Св. Єлени, згадував, що «Рєвський зроблений із того матеріалу, з якого коються маршали». За особисту хоробрість і амле нерівництво корпусом при обороні курганної висоти Микола Миколайович був нагороджений особисто Кутузовим орденом Олександра Невського. Графський титул, запропонований йому Олександром І, як царську милість, він прийняти відмовився, заявивши, що з нього досить і особистої честі.

Свято шанують пам'ять генерала-патріота трудящі нашої Батьківщини. І понині в центрі позицій російської армії на Бородінському полі, як пам'ятник доблесті і героїзму нашого народу, зберігається редут Рєвського. Кожен року в річницю битви в Державному Бородінському воєно-історичному музеї-заповіднику влаштовують народні торжества.

Особливо дорогим є ім'я М. М. Рєвського для нашого краю. Тут багато років жив героєм Бородіно і за запевнень похований в с. Розумівці Олександрівського району. Над його похованням в колишній культовій споруді створено краєзнавчий музей села, експозиція якого розповідає і про нашого знаменитого співвітчизника.

Людно сьогодні на батареї Рєвського, неслинчечним потоном ідуть й ідуть відвідувачі. Великою популярністю користується і краєзнавчий музей с. Розумівки.

К. ДУШЕЙКО,

директор обласного краєзнавчого музею.

А. ЮРЧЕНКО,

ст. науковий працівник музею.

На фото: М. М. РЄВСЬКИЙ.

СЛОВО ЗА ВАМИ, ПОЕТИ І КОМПОЗИТОРИ!

ІДЕ КОНКУРС НА КРАЩУ ПІСНЮ
ПРО ПРАЦІВНИКІВ ТОРГІВЛІ

ЦК профспілки працівників держторгівлі і споживчої кооперації та газета «Светская торговля» провоздять відкритий конкурс на кращу пісню.

В піснях повинна яскраво показуватися участь працівників радянської торгівлі в загальнонародній боротьбі за перетворення в життя планів нової п'ятирічки, їх прагнення жити і працювати по-комуністичному. Зміст пісень може також відображати історію розвитку і удосконалення радянської торгівлі, розповідати про ветеранів і кращих людей торгівлі, майстрів, новаторів, про їх працю і відпочинок.

Для переможців встановлено такі премії:

одна перша композитору — 200 крб., автору віршів — 180 крб.

одна друга композитору — 150 крб., автору віршів — 130 крб.

дві третіх композиторам — по 100 крб. кожному, авторам віршів — по 80 крб.

дві заохочувальних премій композиторам — по 60 крб. кожному, авторам віршів — по 40 крб. кожному.

За опубліковані пісні виплачується гонорар в установленому порядку.

У конкурсі можуть взяти участь як самодіяльні автори, так і професійні працівники культури, літератури та мистецтва.

Кіровоградський обком профспілки держторгівлі і споживчої кооперації, редакція газети «Молодий комунар» просять авторів нашої області пісні (слова і ноти, можна лише вірші) з поміткою «на конкурс пісні» надсилати на адресу: Кіровоград, вул. Уфимська, 14, Будинок культури облспоживспілки чи на адресу редакції.

Кращі пісні будуть виконані і записані на плівку. Текст, ноти разом з плівкою будуть відіслані до Москви на конкурс.

Надсилаючи пісню, слід повідомити такі дані про себе: прізвище, ім'я, по батькові, літературний псевдонім, (якщо є), чи є членом Спілки письменників, Спілки журналістів, Спілки композиторів, місце роботи і посада, які, де і коли були опубліковані роботи, домашню адресу і телефон.

Новини

ДЛЯ КИЇВСЬКОЇ ГАЕС

Коллектив Харківського заводу «Електромаш» імені В. І. Леніна завершив виготовлення останнього, шостого гідроагрегату для Київської гідроелектростанції (ГАЕС). Три з цих агрегатів здатні працювати на двох варіантах: в годинні «піли» — найбільшого споконутурини, виробляють електрострум. У нічний час, енергію теплової електростанції, три оборотних агрегати в істичне водопілля на висоту понад 70 метрів дніпровську воду.

КАМВОЛЬНИЙ — У КРИБАСІ

Почалося виїмання ґрунту під фундамент найбільшого в республіці Криворізького камвольно-суконного комбінату, будівництво якого передбачене Директивними планами на 1974 рік.

Комбінат вироблятиме шерстяні тканини найрізноманітніших розвіток, сортів. Власний сорочка будинків та інших споруд займуть площу понад 90 гектарів на північно-східній околиці міста.

В. ДІМІН.

м. Кіровоград.

КОНКУРС «МОЯ МІЛІЦІЯ»

СПІВАЄ ПРО КРАСУ

Зашурхотіли і зімкнулися зарості очерету. Все затихло, лише налякані очеретянка сторожко погойдувалася на стеблінці: чи не одвічний ворог живої дрібноти — гадюка — порушила спокій плавнів?

— Він десь тут. Озброєний, — тихо прошепотів Микола.

Офіцер міліції, вдивляючись у слід, відсторонив юнака рукою. Мовляв, куди тобі, хлопче, справитися з убивцею. Та раптом стало несподіване. Тихо писнула пташка, почувся звук, схожий на схлипування (то злочинець витягнув ногу з бачка), стрибок, і тренована рука спортсмена міцно затиснула зап'ястя з ножом. Після того випадку молодому робітничої Олександрівського заводу підійомно-транспортного обладнання Миколі Стрілецькому було оголошено подяку.

— Мабуть, тоді й почався мій потяг до служби в органах внутрішніх справ, — розповідає Микола.

У формі охоронця громадського порядку Микола відчув себе природно. Одягнувши форму міліціонера, він відшукував шляхи найбільшої віддачі енергії. Це помітив начальник Олександрівського міського відділу внутрішніх справ майор І. І. Кочубей.

— Один не воїн, — сказав якось у розмові.

— Не розумію...

— Де твій актив, позаштатні працівники, оперативний загін, зрештою?

Так виникла ідея створення комсомольського оперативного загону в місті Олександрії. А втілювати її в життя довелося молодому

комуністу Миколі Стрілецькому. Втілювати, мабуть, не те слово. Потрібно було підібрати справді надійних хлопців, продумати систему відбору, ритуал прийому у загін, методи виховання юних оперативників.

Тут уже без поради працівників міському комсомолу було не обійтись. Допомогли перший секретар міському Володимир М'яснянкін, завідувачий оргвідділом Петро Болілий, інші товариші. Робота пророблена копійка. Говорили з кожним секретарем первинної організації і з кожним кандидатом у члени оперативного загону окремо.

І вже Анатолій Бобко, робітник шахти 2—3:

— Урочисто клянусь бути чесним, мужнім, відданим справі радянського народу і Комуністичної партії...

— Я, Володимир Миненко, вступаючи в члени оперативного загону, урочисто клянусь.

— Я, Анатолій Сизов, клянусь... Це було кілька місяців тому. Тоді оперативний загін налічував ледь три десятки членів, нині ж їх близько сотні.

Іх знають в Олександрії, звертаються за допомогою, дзвонять, викликають. Виклик... Це природніше звучало б у розповіді про працівників міліції. Але оперативники так зарекомендували себе, що до них звертаються нарівні з працівниками відділу внутрішніх справ.

Якось на танцях почувся крик дівчини. Анатолій Бобко, що був поруч, блискавично вибив з рук хулігана Рибки ніж і затримав його.

